

شونگال (Editorial)

منیر مومن

نچین

- 03 1. تاکبند گدار (شونگال 3)
- 05 2. تاکبند گدار (شونگال 4)
- 06 3. تاکبند گدار (شونگال 5)
- 07 4. تاکبند گدار (شونگال 6)
- 09 5. تاکبند گدار (شونگال 7)
- 11 6. تاکبند گدار (شونگال 8)
- 13 7. تاکبند گدار (شونگال 9)
- 15 8. تاکبند گدار (شونگال 10. 11)
- 18 9. تاکبند گدار (شونگال 12)
- 19 10. اگده (ماھتاک سچکان گُوادِر، مھمان شونگال)
- 21 11. کسئہ گُجا سر انت (تاکبند اِزم کولواہ، مھمان شونگال)

شونگال

دُرساں چہ پیش اے پھلی کہ ما اے رندی کمیں مہتل بوتگ
ایں -

چُناہا بلوچ تاک ءُ تاکبندانی مہتلی ءُ وڑ وڑیں سبب ءُ نیمون
آنت۔۔۔۔۔ بلئے مئے اَنوگیں مہتلی ءُ یگیں نیمون بس ہمیشِ انت کہ
مارا نکان پہ وھد نہ رستگ آنت۔ تہ ہمنچو دیر بوتگ کہ مئے گچین ءُ
واہگ مُرتگ۔

نکان ءُ بابت ءُ مئے دل ءُ چی آنت۔۔۔۔۔؟ اگاں یک تاکے ءُ مارا دز
کپت آنت تہ ما سُمارا لازم ہال دئیں۔

بلوچ راج اَنوں جنگے ءُ دُچارِ انت، اے جنگ چاگردی انت ہم
ءُ تب زانشی ہم۔۔۔۔۔ پمشکہ آستیں لبزانک ءُ تھا اے جنگ الم
دُروشم گپت۔

جنگ چہ قدیم ءُ لبزانک ءُ بُن گپے۔۔۔۔۔ ءُ ہر داوآء لبزانک ءُ
را چیزے نہ چیزے لازم داتگ۔ ءُ مرچی بلوچ کہ اے جاورانی تھا
گوزگ ءُ انت، باندات ءُ بلوچی لبزانک وتی چیدگ ءُ چہراں چمدا
زوریت۔ مرچیگیں جاور مئے اندر ءُ ہر نقشے کہ رند آنت آ میزان
میزان ءُ لبزانک ءُ تھا جاگہ کنان کنت۔ بلئے لبزانک ءُ تاکاری ءُ تھا پَرک
انت مئے اَنوگیں لبزانک ءُ تھا آستیں جاور لازم ہوار آنت بلئے ایشانی
گندگ ءُ نشان کننگ ءُ ہما دید کہ پکارِ انت، آ ہم لبزانکی آنت۔

لبزانک ءُ وتی لوٹ ءُ گُزر آنت کہ آہانی Avoide کننگ اصل ءُ
لبزانک ءُ جند ءُ یلہ دیگ انت۔ وھدے جنگ کہ سرا ساچ آنت تہ

لبزانک ءُ تاکاری نَزیک کاینت۔ مئے کڑا ہم انوں انچشِ انت بوت کنت
 کہ انوں لبزانک وانانءَ باز لبزانک آشنائیں وانوک دلجم مہ بنت۔ بلئے
 وهدے کہ جاورانی تاک لیٹیت تہ موسم اے پیم نہ بیت۔ شیر سنگر
 آنت ءُ بُنءَ نند آنت ءُ آپ سر برءِ اُشتیت۔۔۔ تاکاری ، ازباباں گام
 جنان بیت تہ مئے باندات لبزانک مارا ڈسیت کہ مرچیگیں جنگءِ
 مارا چے داتگ ءُ اچ ما چے پچ ئے گپتگ پہ مرچیگیں لبزءِ کچ ءُ
 کیلءِ لازم انت کہ اے رُستگیں مُج بہ نندیت۔۔۔، آزمان ساپ بہ
 بیت ءُ استال وتی حقیں جاگہءِ پدّر بہ بنت۔۔۔۔۔ سلامت بات ات ۔

ادارہ

(تاکبند ”گِدار“ پسنی، تاک 3ءِ مَنّتءَ)

شونگال

دو مردم کہ آ ستر نژوک بہ بنت آہانی نیامہ یک ہورکیں
جاگہ یے (Gap) الم بیت ء ہمے Gap ء پُر کنگ یا پُہلے بندگہ کار
لبزانک انت۔

مئے واہش انت کہ شُما ہرچی کہ مار ات۔۔۔۔، ہرچی کہ
جیڑ ات مارا الم نبشتہ بکن ات۔ پرچا کہ لبزانک ہمے ہر روچیگیں
چست ء ایر۔۔۔۔، گپ ء تران ء سر ء پُرانی تھا انت ۔
بس گوں وتا۔۔۔۔، گوں وتی مردماں ہوار کپیگی انت۔ ہرچی
کہ مئے کر ء گورا شنگ اتگ ہمے لبزانک انت۔۔۔۔، بس لبزانک وڑا
پیش کننگی انت۔ جنگ ہم لبزانک انت ء ایمنی ہم۔۔۔۔۔، مہر ہم
لبزانک انت ء کینگ ہم لبزانک انت ء رژن ہم۔۔۔۔۔، جاک ء سلوات
ہم لبزانک انت ء بیتواری ہم۔ ما اگاں بلوٹیں اوں چہ لبزانک جتا
بوت نہ کنیں۔ ہرچی کہ تئی دیما شنگ اتگ لبزانک ہمیشانی تھا
انت۔ بس دست ئے پر بکن تئی انت۔
”گدار“ ء چارمی تاک شُمے دستہ انت۔۔۔، ایشی ء تھا ”ادارہ
“ ء ہچ نیست۔۔۔۔، دُرس مئے نبشتہ کارانی مہر انت۔ ما بس ہمے
جُہد گنگ کہ اندری سر ء پُر ء جیڑگاں شیزارے تھا بکنیں ۔

سلامت بات ات

گوں وتی زبان ، زمین ء پجّارہ

(ادارہ)

(تاکبند ” گدار “ پسنی، تاک 4 ء منتہ)

شونگال

بنی آدم ءِ گوں بنی آدمءِ سیادی داروکیں توامیں سر ءِ پُر گوں
 زمینءِ بندوک آنت۔ انسانءِ دری ءِ اندری جیڑہ ---، مہذب ءِ
 راجمان۔۔۔، فلسفہ ءِ راجدپتر یا ازم ءِ لبزانک۔۔۔، اے گل انسانءِ
 دربرگءِ عملءِ بر آنت۔ چریشاں ہچ چُشیں چیزے نیست کہ آئیءِ
 حقیقتءِ تو چہ آئیءِ زمینءِ سست بکن ئے۔

ہر چاگردءِ وتی وتی رنگ ءِ وتی وتی جیڑہ بنت۔ اے رنگ ءِ
 جیڑہ انسانءِ توامیں کردی ءِ پگری سر ءِ پُرانی تھا پدّر بنت ءِ پدا لبزانک
 انچیں آدینکے کہ شہماں ہم پھریزیت ءِ ساہگاں ہم۔ بلئے لبزانکءِ
 پلگارگ ءِ دُرانگا زگءِ وتی رنگ ءِ وتی دابے۔۔۔۔، دانکہ اے رنگ ءِ
 داب برجہ انت لبزانک، لبزانک انت۔ اگاں نہ گڈا لبز دگہ ہرچی بوت
 کنت بلئے لبزانک پشت نہ کپیت۔۔۔، پمشکہ گہتر ہمیش انت کہ
 لبزانک، لبزانک بہ بیت ءِ وتی دُرشانءِ بہ کنت۔ پرچا کہ مہذب۔۔۔،
 راجدپتر۔۔۔، فلسفہ ءِ راجمان چُناہا وتی جاگہءِ آست ءِ موجود آنت۔
 لبزانکءِ ہاترا لازم انت کہ آ وتی درد وتی زمین ءِ گوں وتی بو ءِ باسءِ
 زندگ بہ بیت ءِ روان بہ کنت۔

سلامت بات ات

گوں وتی زبان ، زمین ءِ پجّارءِ

(ادارہ)

(تاکبند ”گدار“ پسنیءِ، تاک 5ءِ منّتءِ)

شونگال

لبزانک سرجمۂ اندری جیڑہ یے ---، اے سِنچِ ہمَنچو مہکم
 بیت---، ہمَنچو گون لبزانکۂ نزوک بیت--- بلئے لبزانکۂ سرا ہر
 کنوکان مُدامِ ہمے اندری ءِ ڈئیۂ بزانتۂ رَد وارتگ--- اندری بوگۂ
 مراد اے نہ اِنِت کہ لبزانک چہ چاگردۂ بہ سِدیت -
 ءِ چُناہا سگین رَدینِ ہیالے پرچا کہ لبزانک ہچبر چہ چاگردۂ
 سست نہ کنت---

ءِ ڈئیۂ مانا اے نہ اِنِت کہ لبزانت چہ وتا شمشکار بہ بیت۔
 ڈئی بوگ ایش اِنِت کہ شائر یا نبشتہ کار وتی ہر پگر---، جیڑگ---،
 مارشت ءِ گُشتنۂ چو بُتے پیئمۂ وجودے دئیگۂ جُھدۂ بہ کنت ءِ
 انسانی زند ءِ آئیۂ تجریدی پھناتاں بیہال بہ بیت---۔
 اندری متلب ایش کہ گواچنۂ ہما دُروشم کہ ہما دمانۂ ترا
 چاگرد کنت آگوں پیلہیں وجودی ءِ مارشتی راستیۂ دُرانگازگ بہ بیت۔
 ستر کہ سر زاہرۂ آ چہ چاگردی سُر ءِ پُراں پس سند ءِ گستا گندگ
 بئیت۔ بلئے حقیقتۂ چو نہ بیت۔ دگرۂ پَسۂ دئیگ یا وھدۂ لوٹۂ
 ہسابۂ لبزانک نبشتہ کنتگ اصلۂ انچش اِنِت کہ یک سوداگرے---،
 وتی بھائی چیزۂ نہادۂ وت مہ زانت ءِ چہ گراکۂ بستگیں نہادۂ
 سوداگری بہ کنت ءِ تاوان بار بہ بیت۔

فرانسیسی کسمانکار یوژین آیونسکو (Eugene Ionesco)

”زرباری امریکہۂ تاکارےۂ منا پُرس اِت کہ زند ءِ
 مرگۂ بابتۂ تئی لیکہ چی اِنِت---؟ من چرائیۂ بیست سالۂ موکل

لوٹ اِت ءِ اے اوں گُشیت۔۔۔، بلئے اَلْم نہ اِنْت کہ بیست سالن رند
 من تئی پَسَّہ دات بکنان۔۔۔۔۔ ءِ ہمے جُسْتَّہ من مُدام چہ وتا
 کناں ءِ ہمیشی ءِ پَسَّہ دیئگِ ہاترا نبشتہ کناں“
 دانکہ گوں ہمچو دل پھکی ءِ جیڑگ مہ بیت گڈا مردم ءِ اندر ءِ
 بازیں دریگے بند بیت۔ لبزانت ءِ ہر دمان اے اِنان بوگ لوٹیت کہ
 روشنائی چہ کجام نیمگ ءِ پیداک اِنْت ءِ گوات چہ گُجا؟

سلامت بات اِت
 گوں وتی زمین زبان ءِ پَجَّار ءِ

(تاکبند ”گِدار“ پسنی، تاک 6 ءِ مَنّت ءِ)

بیت۔۔۔۔۔ مرچی اگاں تو دنیاہ ہر زبانہ بچارئے اودا گیشتر نشانان
 وتی اصل رنگ گار گُتگ۔۔۔۔۔ ء لبزانکہ کار ہمیش انت کہ ہمے
 صوتی نشانان کہ وتی رنگ ایش ببا داتگ، آہاں پدا چہ چاگردہ زوریت
 ء پالش کنت۔۔۔۔۔ دانکہ آپدا وتی جاگہہ بیٹ ء ہما اصل کارہ گُت
 بہ کنت۔۔۔۔۔ بلئے چاگرد کہ آہمے لگشتگیں رنگ ء لسوناں گوں
 پجاروک انت۔۔۔۔۔ آئیہ را اے نوکیں پالش کمیں اجگہ کنت ء آ
 وتی آتراپہ اے نیمگہہ آ نیمگہہ چارگہہ لگیت۔۔۔۔۔ ء کوکار کنت
 کہ ادا زندگی گُجا انت۔۔؟

سلامت بات ات

گوں وتی زمین زبان ء پجارہ

(تاکبند ”گدار“ پسنی، تاک 7ء منتہ)

گواچنء ریپ

گُشت کہ لبزانک (رم بہ بیت یا شیئر) ہما انت کہ وانوک ء
اش کنوک ء دماگ ء چہ آئیء جاگہء چست بکنت ء بُرز ترین ہندے

سلامت باتِ ات
گوں وتی زمین، زبان ء پجّارء

12

جیرہ

اُنوں یک کُوہنیں جیڑہ یے۔ پدا سر چست کتگ ء کُلّیں
لبزانکی شور ء باوست همے جیڑہ حصارِ تھا آنت۔۔۔۔۔۔ نبشتہ
رہبند ء جیڑہ یک رندے پیسرا هم گوں همے زراب ء چست بوتگ آت،
بلے آپسے نہ رست ء نشت، بلے اُنوں اے جیڑہ سوشل میڈیاء
وتی بد ء بستگ ء همینچو جاک ء چست ء ایر بُوگ ء انت کہ هر سہمی
مردم منا پُرسیت کہ - ”تو کجام اسکرپٹ ء حق ء ئے۔۔۔۔۔۔ رومن یا
عربک۔۔۔۔۔۔؟ ء من هر کس ء همے یگیں پس ء دیاں کہ اے منی
شعبہ نہ انت اے کار ء مئے زبازانت ء لسانیات ء گوں همگرُنچیں
سنگت گیشتر سرپد بُوت ء شر ترگیشینت کن آنت۔۔۔۔۔۔ اے و
اسیلیں راستی یے کہ من لسانیات ء زانوگرے نیاں بلے من لبزانک ء
نبشتہ ء مردماں ء اے توامیں چست ء ایراں وانگ ء چارگایاں۔۔۔۔۔۔۔۔
ء همے وانگ ء چارگ ء نیام ء من لسانیات و در نہ بُرت بلے لہتے رویہ
آں اَلَم سرپد بُوتاں ء اے سرپدی ء رند منا وتی دوئیں ٹیمانی ((teams
سرا بَرگ بُوگ ء انت۔۔۔۔۔۔۔۔ آ اے وڑ کہ مئے دوئیں ٹیمانی تھا بلوچی ء
ہچ لٹیبی مان نیست۔ یک نیمگے ہما لٹیبی آنت کہ عربی عربی

بلوچیءِ جیڑہ نہ عربی انت ءِ نئیکہ رومن۔۔۔۔۔ بلوچیءِ یک
شریں اسکرپٹے لوٹیت۔ انچیں اسکرپٹے کہ بلوچی توارانءِ نبشتہی
رنگءِ انچیں گوناپے بہ دنت کہ ہر توارءِ وتی یک جتائیں دروشمے
ہم گوں بہ بیت ۔ انوں اے دوئیں اسکرپٹانی تھا کہ مستریں جیڑہ
انت آ ہمیش انت کہ ما بلوچی تواران نبشتہ و کنگائیں بلئے توارانی
گوناپ یا دروشمءِ بابتءِ جیڑگءِ نہ ئیں۔۔۔۔۔ عربیءِ نکس ءِ نپ چی
آنت ءِ رومنءِ شری ءِ ہرابی گجام؟؟ اے باوستءِ منی اصل جیڑہ چیر
ترینتگ۔۔۔۔۔ فیس بُکءِ سُبگیں ثراناں اے جیڑہءِ جند سُبک ءِ تِرپَل
کتگ۔ من ”گدار“ ءِ ہمزیلیءِ وتی ہما گُلیں سنگتاں کہ اے جیڑہءِ
سرا کارءِ آنت ہمے گُشاں کہ اے کارءِ گوں علمی سنگینیءِ ماہتاکءِ
تاکبندانی وسیلہءِ بہ کنت ءِ اے ہبرءِ وتی تھا پُہتہ بہ کنت کہ اے
جیڑہ نہ عربی ئیگ انت ءِ نئیکہ رومنءِ۔۔۔۔۔ اے بلوچی اسکرپٹءِ
جیڑہ انت ءِ باید انت مئے کِرا نہ ”حُبّ علی“ کار بکنت ءِ نئیکہ ”بُغض
معاویہ“ پدّر بہ بیت۔۔۔۔۔ تھنا بلوچ بُوگ ءِ کار کننگ ہما رہبند انت
کہ مردم چرے جیڑہءِ ڈن در کپت کنت۔

ما ربيدگی، راجمانیۂ زبانی جیڑھانی بابتۂ باز رد وارتگ۔۔۔
 بلے نُو وهد اتکگ کہ مردم سرپد بہ بیت کہ مروچی میاں اُستمانی
 گوناپۂ ہر راج ۂ ہر ٹکؔ تھنا انت۔۔۔۔۔ ہر کسۂ ایوکۂ وتی
 ساہگ ۂ روتاپ بھر کننگی انت۔۔۔۔۔ تئی شہم ہمینچو دُور سُت
 کنت ہمینچو تئی ہمساہگ ۂ دوزواہ گیش بنت، تھاریۂ نشتگیں ہر
 کسی تالہ تھنائی انت۔

زندگ باتِ ات
گوں وتی زبان، زمین ءِ یجّارَ

(تاکبند ” گدار “ پسنی، تاک ۹ء منت)

شونگال

لبزانکی ربیدگ

من دانکہ سر چست کُتگ، مئے لبزانکہ تھا یک جُستے دائمء
 مئے دیمء میلانک انت کہ ”بلوچی لبزانک دیمروئی چوں بکنت؟“
 جُست ہمیش انت، جتائیں وهداں گوں جتائیں شیڈزاں دیمء
 کثیت..... ء پد اے جُستء مدام پَسہ ہمیش انت کہ، لبزانکی کتاب
 گیشء چہ گیش چاپ ء شنگ کئنگ بہ بنت..... لبزانکی دیوان ء
 مراکش برجم دارگ بہ بنت..... تاک ء تاکبندانی تھا گیشی آرگ بہ
 بیت۔ بلئے آزمودگ ایش انت کہ کتاب چاپ ء شنگ بُوگء انت، مجلس
 ء مراکش ہم داں حدءے برجم دارگ بُوگء انت، تاک ء تاکبند اگان
 کم انت بلئے چاپ بُوگء انت۔ (اگان ہما ڈمی تاک ہم شمار کنگ
 بہ بنت کہ بلوچیء نامء اشتہار گر انت ء وتی واہندانی کیسگاں گرم
 کنت) گڈا ایشانی حد ء کساس ہم جوڑ بیت..... بلئے ہما جُستء
 کنڈ انگہ ہم ہورک انت۔ ایشیء سبب چی انت..... اے یگیں
 کہ ما ایشیء ہزار رنگء ایر کنیں ء سد رنگء پَسہ کنیں بلئے انگہ
 پرچا تُتینگ انت.....؟ منی ہیالء سبب یگے ء آ ایش انت کہ ہما
 کار پہ بلوچی لبزانکہ مارا چہ دُرساں پیسر کئنگی بوتگ آ دانکہ اے
 وهداں ہم مئے جیڑگانی تھا ہوار نہ انت..... آ کار گُجام انت؟ آ
 کار انت پہ بلوچیء لبزا نکی رُبیدگےء آرگ..... ما ہمے توامیں
 کاراں کنگائیں بلئے مئے جیڑگ ء کساس کنگء رہبند لبزانکی نہ انت،
 بزبانکہ لبزانکی رُوش (روئے) انگہ مئے کرا دیمء نیاتکگ۔ ء لبزانکی

رویہ دیم آگ ہاترا لبزانکی ربیدگے بُوگ الم انت۔ انوں مئے کڑا
 تماشا ایش انت کہ ہر بزنس مین لبزانکے جھگیر انت..... ہر
 سیاستکار بلوچی لبزانکے واہندی دعویٰ دار انت..... ء ہر کسی
 کڑا کہ اسپتیں تاک ء قلمے آست آ لبزانت ء شاعر انت..... دگرے بل
 ہما مردماں کہ پہ نوکری ء سیٹے ء ڈگری یے گپتگ آ ہم بے لبزانکی
 سنج ء کردے مپت ئے ناحق ء تئی لبزانکے گورا لوپ انت۔ ایشی بزانت
 اے نہ انت کہ ڈگری گپتگیں ہچ مردم لبزانکی نہ انت، بلکیں آدم
 کہ لبزانک ئیگ انت آہاں اے ڈگری ہم ہراب نہ کنت ء آ وتی
 ساچشت ء پلگاریں لبزانکی کردے سبب لبزانکے شرب بنت.....
 بلئے ہما کہ آ نہ زانت کہ ساچشت ء پولکاریء تپاوت چی انت.....؟
 ء وتا ساچشتکار سرپد بنت ء لبزانت بُوگے ڈیمانڈے ہم ٹیلانی سرے
 ایر انت..... اے پیمیں جاوراں حاجت بس لبزانکی ربیدگے پشت
 کپیت..... دانکہ اے کلچر ودی نہ بیت ء مئے روش لبزانکی نہ بنت،
 اے کمی، اے ناتوانی کہ ما ایشیء پہ مراکش، تاک ء کتاب ہلاس
 کننگ جھدے ایں، ہلاس نہ بیت.....

بچار اگاں سرکاری واکدار وتی دلدوستیں انچیں مردمے یک
 توامیں سالے ہاترا شاعریء داد (ایوارڈ)ء دنت کہ آ بڑگے وتی
 تیوگیں زندے یک مصرعہ یے گُشگے گناہ نہ کُتگ..... منی ہیالے
 اے کار پہ لبزانکے اینچو تاوان نہ انت، اگاں ما بزانیں کہ کئی
 ساچشتی ء لبزانکی بالاد چی انت، اگاں مئے رویہ لبزانکی بہ بنت
 چُشیں توامیں داد ء ایوارڈ ردیں مردماں دئیگ بہ بنت ہچ باکے
 نیست۔ بلئے اگاں لبزانکی ربیدگے کہ بیت گڈا کرد مانگیش انت ء
 سیمسر لگتال بنت ء اے پہ لبزانکے مزنیں تاوانے۔ پہ درور من
 بگشاں کہ لبزانکی پولکاری، لبزانکے تھا وتی جاگھے داریت، بلئے ہما
 جاگہ باید انت کہ زانگ بہ بیت۔ بشیر احمد بلوچ باز آریپ ء
 شریمندیں بلوچے ء آئیء بنداتی وھدے پولکاریء ردے پُر ارزشتیں
 کار کُتگ کہ ستا کرز انت، بلئے چرے گپاں ابید باید انت کہ لبزانکی
 مردمے مُلا فاضل ء بشیر احمد بلوچے نیامے تپاوتے بزانت.....

ءُ ھمے پیئم اگاں کسےء کار ادارہ یےء زھگانء زبان ءُ لبزانک وانینگ
 انت، اگاں آ بزانت کہ منی کار چی انت ءُ جاگہ گُجام انت گُڈا آ ءُ
 لبزانک ھر دو گیگ تر ءُ آسودگ تر بنت۔ ءُ پرے تپاوتانی گیشینگء،
 لبزانکی روشتےء دیمء آرگء مارا لبزانکی رُبیدگے ٹائینگ کپیت، ءُ اے
 کار کمیں گران انت، پرے ہاترا گران انت کہ پہ اے ہاجتء پیسلہ
 کننگء نہ فنڈے درکار انت ءُ نئیکہ مزنیں سرکاری ماڑی یے، بس
 لبزانکی منظرنامہء تھا لبزانکی راستی پڊر کننگی آنت ءُ بس۔

سلامت بات ات
 گوں وتی زمین، زبان ءُ پجارء

(تاکبند ”گدار“ پسنی، تاک 10ء منتء)

شونگال

گِدار۔۔۔10ء 11

بلوچی لبزانکی منظرنامہ تھا ”اوتاک مکران“ نامہ ادارہ یے گیش بوتگ۔ ء چہ سنگتانی نیمگا اے گپء سرا تپاک کنگ بوتگ کہ نوں بلوچیء دو تاکبند ”تاکبند گدار“ ء ”تاکبند ازم“ چہ اوتاک مکرانء نیمگا وتی وتی بُجاہاں چھاپ بنت۔ ہر دوئیں تاکبند وتی مُدامی گوناپ ء پالیسانی ردا ہما وڑ مان آنت۔ بزاں کہ ایشانی دری ء اندری موسم ء دُروشم ہما بنت کہ پیسرا بوتگ۔ ہر دو وتی آجوئیں لبزانکی مثیلء برجہ دار آنت ء وتی وڑا جُنزانت۔ بس ہمے کہ ایشانی چھاپ ء شنگ ء ذمہ واری اوتاک مکرانء کوپگاں بیت۔

ہمے چست ء ایر ء چن ء لانچاں ما کمیں مہتل بوتیں ء گدارء نکان دو سری گیش بوت آنت۔ گڈا ما سوڈگ کُت کہ یکیں وھدء گدارء نمبر 10ء نمبر 11ء دوئیں تاکاں ہور چھاپ کنیں۔

گدار 10ء تھاء زیمراء سرھالء 3 نبشتانکاں ابید کُل طبعزاد ساچشت (رَم ء لچہ)) ، پنچ گیدی کسہ ، وانشتء سرھالء آزمانک ” حسن سول “ ء بابتء وانشتے ء یک نمدی یے ہوار انت۔۔۔۔۔۔ ء 11 بزاں کہ اے تاکء تھا بس نبشتانک ، رجانک (رَم ء لچہ) ء دو گُلگدارہور کنگ بوتگ آنت۔

ہمے جُھد ہمیش انت کہ گدارء وتی ہما لبزانکی چس ء رنگ برجہا بہ مانیت کہ مدام بوتگ۔

سلامت بات ات

گوں وتی زمین ، زبان ء پجّارء

(تاکبند ”گدار“ پسنی، تاک 11ء منتء)

اُگدہ

19

لبزانک انچیں انسانی ذمہ واری یے کہ ایشیہ ہج لاچار
 مان نہ ترینیت۔ پرچا کہ لبزانک را اگاں لبزانک پَشت کپی انت گُدا
 ایشیہ را وتی توامیں لیکہ پجہ آرگ کپ انت۔ کُلیں چیدگ شوہازگ
 لوٹ انت۔ سیالداریانی دُرستیں سستگیں اوتاگ پدا ڈک دئیگ کپ
 انت۔۔۔ ء وتی زندمان ء چاگردہ را وتی لبزانک ء قالبے دئیگِ حاجت
 بیت۔ لبزانکی ء نگدی گالبد و ہیر رجانک ہم کنتگ بنت۔ بلے مردم
 وتی حاجتاں چہ گُجا مانا بہ کنت۔۔۔؟ وتی تاهیر ء دردانہ کئی
 یشک ء گورہ بہ دنت۔۔۔؟

کِسَّہ کجا سَرِ اِنْت؟

[illegible]

